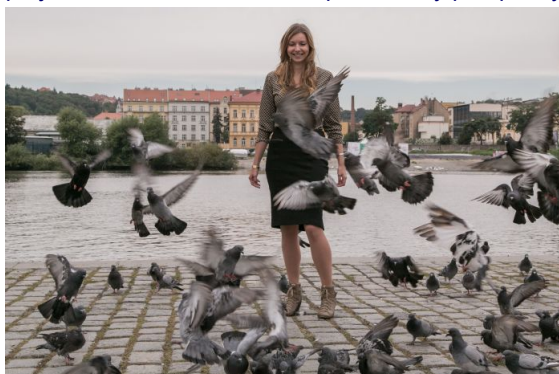

Zaměstnává bezdomovce. Teď za to získala titul prospěšné podnikatelky roku

Zaměstnává bezdomovce. Teď za to získala titul EY Společensky prospěšný podnikatel roku

Z charismatických mužů Honzy Badalce a Karima se za poslední dva roky staly legendy pražských ulic. Patří mezi skupinu dnes už bývalých bezdomovců, kteří ukazují tuzemským i zahraničním turistům Prahu z poněkud nevšedního úhlu. O tom, že se na univerzitě může zrodit veřejně prospěšný projekt dobře fungující v praxi, už několikrátým rokem přesvědčuje tým studentů oboru studia občanského sektoru na [Fakultě humanitních studií UK](#), Tereza Jurečková a Ondřej Klügl, kteří za projektem [Pragulic](#) stojí. Nyní se jim dostalo i veřejného uznání, když Tereza jako vedoucí projektu získala ocenění EY Společensky prospěšný podnikatel roku.

Stala jste se společensky prospěšnou podnikatelkou roku 2014. Čím byl pro Pragulic rok 2014 výjimečný?

Rok 2014 byl výjimečný v tom, že jsme během něj nedostali žádnou cenu (*smích*), proto jsme se možná víc soustředili na reálnou práci a na to, kam náš projekt posunout dál. Byl to přelomový rok v tom, že jsme měli skoro 4000 zákazníků, oproti tomu předešlému jich tedy podstatně přibylo. Díky tomu se nám začalo docela dobře finančně dařit. Došlo k profesionalizaci všeho, co děláme, do takové míry, že dnes už je Pragulic udržitelný podnik.

Kolik prohlídek Prahy nyní za týden uspořádáte?

Hodně to ovlivňují sezony, nejhorší jsou leden, únor, červenec a srpen. Během špatné sezony uspořádáme za týden zhruba pět prohlídek, během dobré až čtrnáct.

Zaměstnáváte devět průvodců, každý z nich provází zájemce jinou oblastí Prahy, vypráví jim vlastní životní příběh a popisuje zkušenosti, jež získal během života na ulici. O které průvodce je největší zájem? Mediálně nejznámější jsou dnes asi Honza Badalec a Karim.

Mediální pozornost se snažíme rovnoměrně rozprostírat mezi všechny naše průvodce. Karima už ani nemusíme propagovat, patří mezi nejoblíbenější a prohlídky má vyprodané dlouho dopředu. I Honza Badalec je hodně populární. Zahraniční zákazníci si chválí Roberta, který mluví plynule anglicky, německy a rusky. Robert je velký železniční fanda, procházka s ním je o pražských squatech, historii a samozřejmě o železnici, takže s ním začíná prohlídka na hlavním nebo smíchovském nádraží, pak se s ním zájemci projedou motoráčkem na Cibulku, kde je squat a park.

Jaká je poptávka mezi zahraničními turisty o takové nevšední prohlídky Prahy?

Za minulý rok bylo asi 40 procent zákazníků ze zahraničí. Je zajímavé, že nejvíce jich přijde na základě toho, že si o nás přečtou článek v nějakém zahraničním médiu. Mediální výstupy nám velmi pomáhají. Navázanou máme spolupráci i s cestovními kancelářemi specializujícími se na turisty z Německa, Ruska nebo Skandinávie. Provádíme také hodně skupinek středoškolských studentů z Německa nebo ze Švýcarska, školní výlety do Prahy jsou u nich velmi populární.

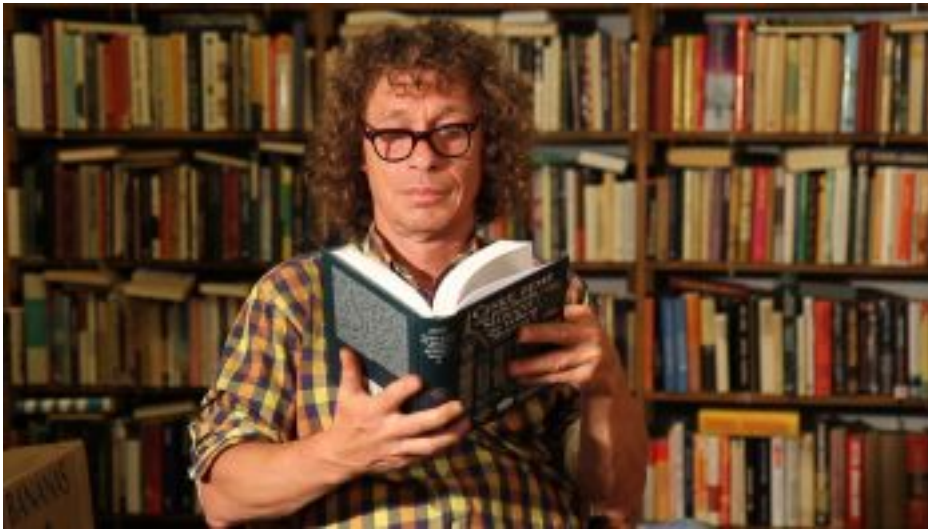
Kdo je vaším typickým zákazníkem?

Na začátku jsme si mysleli, že náš cílový zákazník bude mladý, alternativně smýšlející člověk ve věku okolo 25 let, ale nakonec to tak vůbec není. Kdybychom měli popsat úplně typického zákazníka, byla by to žena ve věku mezi 25 do 35 let s vyšším vzděláním, střední ekonomické třídy, žijící v Praze. Věkové kategorie se ale začínají v poslední době hodně rozšiřovat, chodí k nám rodiny i s dětmi v kočárku a prarodiči, školní výpravy s desetiletými dětmi, zájezdy seniorů, firmy, které výpravu s námi berou jako teambuilding, zájezdy neziskových organizací, a to i ze zahraničí.

Jak ovlivnil Pragulic život vašich průvodců?

Chtěli bychom to za pomoci odborníků nějak exaktně změřit, pokud to bude možné. Zatím to mohu hodnotit jen subjektivně. Například Karim už má provázení jako regulérní práci a je si tím schopen vydělat dost slušné peníze. Předtím měl velké problémy s ubytováním. Díky tomu, že jim v rámci projektu nenabízíme jenom práci, ale i asistenci a pomoc s řešením různých problémů, jsme mu už dvakrát pomáhali se zajištěním ubytování. Jinak by dnes Karim byl na ulici. S ubytováním jsme pomohli i průvodci Honzovi H. Vedle toho pozorujeme také to, jak pomalu znovu navazují rodinné a sociální kontakty. Lidé, kteří jsou na ulici, většinou nemívají dobré rodinné vztahy, takto ale mají možnost je začít znovu upevňovat. Navíc si prostřednictvím lidí, kteří chodí na prohlídky, rozšiřují svoji síť kontaktů o ty, jež jim mohou do budoucna pomoci a podporovat je. Na Honzovi Badalcovi je vidět, jak se během té doby, co je zapojený do projektu Pragulic, se svými nejen rodinnými problémy srovnal, uvědomil si, co chce, že chce bydlet, vydat sbírku poezie. Stanovil si nějaký cíl.

Společně s Ondřejem Klüglem a Katarínou Chalupkovou, která dnes již v projektu není, jste Pragulic vymysleli během svých studií na Fakultě humanitních studií UK. Jaké znalosti a dovednosti, jež jste získala během vašeho studia, jste prakticky uplatnila při práci na projektu?

Pro mě bylo zásadní to, že nám paní docentka Marie Dohnalová představila téma sociálního podnikání. To byl takový prvotní impulz. Nevím, jestli bych se k tomuto projektu dostala jinými cestami – možná ano, možná ne, možná později. Pak už si člověk musí vyhledat svoje informace a dostat vhled do samotné problematiky, začít nad tím přemýšlet. Na škole jsme měli s Pragulicem obrovskou podporu. Zajímali se o to, jak probíhá a jak funguje, za to jsem moc vděčná.

Říkala jste, že rok 2014 jste využili k plánování a vymýšlení nových nápadů na rozšíření nabídky vašich služeb. Na co se tedy můžeme od Pragulicu do budoucna těšit?

Už delší dobu přemýšlíme o tom, zda jít s naším projektem do zahraničí a jak to udělat. Tento rok bychom rádi otevřeli pobočku ve Vídni, kde máme velkou fanouškovskou základnu už od dob, kdy jsme zvítězili v soutěži Social Impact Award, a proto bude mnohem jednodušší rozjet to tam než v jakékoli jiné zemi. Pokud se to osvědčí, rádi bychom se posunuli i do dalších zahraničních měst.

Projekt Pragulic vymyslela v roce 2012 trojice studentů Fakulty humanitních studií UK Tereza Jurečková, Ondřej Klůgl a Katarína Chalupková (ta dnes již do projektu zapojená není). Jeho cílem je pomoci lidem v nouzi, která je přivedla až na ulici, najít znovu pevnou půdu pod nohama, dát jim práci a vrátit sebeúctu. Lidi s bezdomoveckou životní zkušeností proto začali zaměstnávat jako turistické průvodce Prahou. Ti tak zájemcům ukazují metropoli, jak ji vidí bezdomovci, vyprávějí jim své osobní životní příběhy a vysvětlují, jak se dá na ulici přežít.

Důležitým momentem, který nastartoval úspěšné fungování projektu Pragulic, bylo vítězství týmu v mezinárodní soutěži Social Impact Award 2012. Díky tomu získali důležitý finanční vklad do počátků svého sociálního podnikání. Od té doby uspěli i v dalších soutěžích, naposledy 3. března 2015, kdy Tereza Jurečková jako vedoucí projektu získala ocenění EY Společensky prospěšný podnikatel roku.